

komme med et Ønske, skulde det være det, at man foruden de nævnte Faggrupper, den sproglige og den matematisk-naturvidenskabelige, medtager en tredje Faggruppe — eller, om man vil, en fjerde, hvis man tager Køkkenskolelærerindegerningen med —, nemlig Historie og Religion, herunder Religionshistorie. Naar jeg gerne vil have, at Historie og Religion bliver valgfrie Fag, Fag, der kan arbejdes dybere i, end Tilfældet er i de øvrige Seminariefag, er Grunden ikke mindst den, at saa vil man kunne undgaa det efter min Mening uheldige at proppe alt for meget Historie og Religion ind under Eksamensterperiets Rædselsherredømme, hvad disse Fag mindst af alt egner sig til. Jeg gaar nemlig ud fra, at disse to sidste Aars valgfrie Studier skal være fritaget for det Præg af Eksamenslæsning, som man saa grundigt kender i vor nuværende Seminarieundervisning, og som saa mange af vore dygtige Seminarielærere sukker under.

Lad mig, medens jeg er ved § 7, omtale de nye Fag, som man har kaldt dem; det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard var meget ængstelig ved disse „nye Fag“. Om dette vil jeg gerne sige, at jeg opfatter ikke disse Udvidelser som nye Fag; jeg opfatter det som en Omlægning af Fagene, en mere fyldig Fremstilling indenfor de enkelte Fag. Naar der f. Eks. foreslaas, at der til Historieundervisningen skal knyttes Nationaløkonomi og Samfundslære, ja, saa forstaaer jeg det ikke saaledes, at det skal være to nye Fag, Eleverne nu skal eksamineres i, men jeg forstaaer det saaledes, at vor Historieundervisning bliver lagt om paa en tidssvarende Maade, saa at man kan komme bort fra Krigshistorie, fra de forskellige Anekdoter, der fortælles om Fyrsterne, og fra — jeg kan godt sige — Fyrstehusenes Slægts-historie og over til, hvad der virkelig er Brug for i en Historieundervisning: Nationaløkonomi og Samfundslære. Ja, man skulde vel i og for sig ikke have skrevet begge Dele, for jeg mener jo, at Nationaløkonomi bør høre til Samfundslæren. Saa havde man dog i alt Fald ikke forskrækket de betænkelige ved at faa to Fag. Jeg skulde mene, at hvis man havde skrevet: Til Historie hører Samfundslære, havde der i „Samfundslære“ utvivlsomt skjult sig Nationaløkonomi. Men det er jo kun en rent ydre Side af Sagen.

En Omlægning af Historieundervisningen i den Retning, at vi fik erstattet de Sider af Historieundervisningen, som jeg nævnte, og som næsten var de eneste, man kendte tidligere, med Samfundslære og Na-

tionaløkonomi, tror jeg ikke, at mange i denne Sal i Virkeligheden vilde være Modstandere af. Og paa samme Maade gaar det, naar man tager de andre Fag. Der staar f. Eks. nævnt Geografi. Derunder skal man have Geologi, samtidig med, at vi bliver fri for at beskæftige os med, f. Eks. hvor mange Indbyggere der er i alle de mange Købstæder, hvad man i gamle Dage lærte under Geografi. Mange af de andre geografiske Remser, som man trættede Eleverne med tidligere, skulde man ligeledes have afskaffet, hvis de ikke allerede er afskaffet, og de Skoler, der har afskaffet dem, har sikkert ført Geologi ind under Geografi. De to Ting er dog næppe til at skille ad.

Op paa samme Maade maa Naturlære omfatte Kemi. Hvor kender vi ikke fra de gamle Fysiktimer, at man spildte Tiden med en hel Mængde Forsøg, der nok kunde være morsomme, men ikke havde noget med det praktiske Liv at gøre, hvorimod det viser sig hver eneste Dag, at man har Brug for at kende til Kemi. Der menes jo selvfølgelig ikke, at man skal indføre et helt nyt Fag, men at man skal udfylde Naturlæren med dette Fag og saa kunne afskaffe overflødige Ting fra gamle Dage. At Sundhedslære medtages under Naturhistorie, finder jeg ogsaa meget let at forsvare, thi ogsaa i Naturhistorie har vi tidligere haft Systemer, der indeholdt en Mængde Ting, som vi kunde undvære. Det er dog mere naturligt, at vi faar noget at vide om det menneskelige Legeme og om Sundhedslære i det hele taget, end at vi skal kunne huske f. Eks. Tandforholdene hos de forskellige Rovdyr og andre Dyrearter.

Lad mig derfor berolige ærede Medlemmer, som var saa bange for de nye Fag, med at sige, at jeg opfatter det som en Omlægning af Fagene og ikke som en Fagudvidelse.

Der er jo ganske vist nye Fag, nemlig Tysk, Engelsk og Sløjd. Om disse vil jeg sige, at jeg hører til dem, der mener, at vi bør have Undervisning i fremmede Sprog som obligatoriske Fag i vore Lærerskoler, og jeg skal sige ganske kort hvorfor. For det første, fordi vi har disse Fag i vor Folkeskole, og Folkeskolens Lærere bør kunne de Fag, som man kræver af Børnene i Folkeskolen. Og for det andet bør vi have dem for Lærerens Skyld, for hans egen Udviklings Skyld, idet han bør have Adgang til de to store Nabolandes Litteratur. Jeg tror ikke, der er ret mange Lærere, som ikke vil give mig Ret i, at det ikke at have nogen som helst Kundskab i fremmede